

Sand sensitivitet

Der findes den sande sensitivitet, og så er der sensitiviteten i forhold til illusion.

Og hvad er sensitivitet i forhold til illusion? Denne generation burde vide det, for illusionerne bliver konstant smidt i ansigtet på os af politikere, aktivister og i retssager.

Mange vil fx fortælle os, at de føler vores smerte, men den eneste smerte, de i virkeligheden føler, kommer fra frustrationer på grund af deres egne egoistiske begær.

Mange klager over, at deres følsomhed bliver krænket, fordi en eller anden uskyldigt bruger et ord eller et udtryk, der ikke har skadet nogen i de sidste 200 år, hvor det har været brugt, men nu er det blevet en illusorisk dolk i deres sensitive hjerter.

Andre sagsøger enhver, de kan få øje på, for millioner af dollars på grund af småting, som efter deres egen mening har forvoldt dem følelsesmæssig skade, og de ender mange gange med at være så vedholdende, at de trækker store overskrifter.

Men disciplens sensitivitet er ikke sådan.

Disciplen er absolut sensitiv og er i høj grad bevidst om både andres og sine egne følelser, men når det kommer til den selviske fortørnelse, som vokser i vores samfund, så må han melde pas. Han ejer ikke en sådan fortørnelse.

Alle fornærmelser, virkelige som indbildte, alle andre menneskers negative tanker og følelser og alle angreb registreres i hans fysiske hjerne, og han besvarer dem, hvis der er en god grund til det, men han eller hun lader negativiteten passerer igennem sig, så hans sindstilstand, sjælskontakt og fred ikke påvirkes.

Disciplens sande sensitivitet kan opdeles i flere niveauer.

Niveau Et:

Han har et oprigtigt ønske om at forstå og hjælpe mennesker, og det retter hans opmærksomhed mod deres spirituelle behov og bekymringer. Efter et stykke tid får denne fokuserede opmærksomhed hans sjælelige evner til at stille ind på disse andre menneskers følelser og nogle af deres tanker.

Diane har kommenteret på dette:

”Denne evne har nogle gange givet mig problemer, men jeg vil alligevel hellere have den end ikke have den.”

Jennifer siger: ”Jeg vil gerne tilføje, at sensitivitet over for andre kan være en forbandelse, medmindre man er i stand til at lade andres smerte, lidelse, angst, depression og fortvivlelse flyde igennem én uden at føle, at den er ens egen, så man ikke må leve den ud, holde fast i den eller blive involveret i den.”

Det er sandt, at når den søgende når denne grad af sensitivitet, så ønsker han at komme væk fra den, fordi han virkelig føler smerten hos de mennesker, han er i kontakt med – ikke så meget fysisk, men åndeligt, og

det føles ubehageligt. Han eller hun vil sige cirka sådan her til sig selv: "Jeg ville ønske, at den følsomhed over for andres smertelige følelser ville forsvinde." Men så tænker han sig om og siger: "Nej! Det er godt nok ubehageligt, men jeg ved, at det giver mig mere kraft til at tjene, og jeg fornemmer, at jeg er på vej hen imod et større sted åndeligt set, hvor der vil opstå nye evner, og ubehaget vil blive mindre."

Niveau To:

Disciplen bliver sensitiv over for kontakt med sjælen. Disse kontakter vil være det Højere Selv eller medlemmer af Broderskabet, som stimulerer sjælen. Dette niveau er en oktav højere end almindelig psykisme, som så mange påberåber sig. De fleste, der har psykiske evner, mener selv, at de befinder sig på dette niveau, men det er i virkeligheden kun nogle få, der gør det. Disciplen lærer, at forskellen mellem den lavere og højere psykisme ikke er en forskel mellem djævle og engle. Det er forskellen mellem kontakt med velmenende menneskelige typer af væsner og den højere vibration, der findes hos indbyggerne i Guds rige.

Niveau Tre:

Disciplen bliver sensitiv over for forskellen i vibration, når det gælder hans eget Åndelige Selv og kontakt med Mestrene gennem sjælen.

Niveau Fire:

Disciplen bliver sensitiv over for Åndelige Indtryk. Alice A. Bailey kalder dette for "videnskaben om indtryk," men fortæller os ikke ret meget om den.

Åndelige Indtryk er i sandhed en videnskab, men en videnskab som ingen videnskabsmand beskæftiger sig med her på jorden. Det er derimod en videnskab, som studeres i de store haller og skoler hos de større liv, som vi kalder Mestrene og endda hos væsner på andre planeter.

Ved hjælp af kendskabet til videnskaben om indtryk kan et af de Store Liv i løbet af et øjeblik overføre mængder af information, der svarer til flere bøger, til en modtagende discipels sind ved hjælp af princippernes sprog. Kun ganske få disciple er kommet til dette niveau, men der er mange, der forbereder sig til det.

Niveau Fem:

Disciplen bliver sensitiv over for Guds Sind – i manglen af et bedre ord for dette. Når man når dette niveau af sensitivitet, bliver al viden om principperne tilgængelig, hvis man beder om det.

Der findes niveauer ind imellem disse fem, og andre niveauer før man når til det første, men ovenstående giver os et overblik over, hvad vi stræber efter.

Findes der niveauer efter det femte? Ja, men de er meningsløse at diskutere for os.

Disciplen på Vejen vil være langt mere interesseret i de fem niveauer, som han har en vis forståelse for, end i ting der ligger ud over niveau fem, og som ikke betyder noget for hans nuværende bevidsthed.

Den, som endnu ikke har opnået fuld bevidsthed som discipel, vil beskæftige sig med de højere bevidsthedsniveauer, som om han allerede er nået dertil, skønt han ikke har nogen forståelse for, hvad de er, og ligesom han heller ikke kan kommunikere sådanne niveauer til andre med ord, som de kan forstå.

En af disciplens kvaliteter er balance. Disciplen lever i verden, men er ikke af den. Han må dog leve afbalanceret i begge verdener. Begynderen vil være så betaget af den åndelige kontakt, at han ønsker at flytte sin opmærksomhed væk fra den fysiske verden og blive i den åndelige. Dette forårsager vanskeligheder for ham med hensyn til at kommunikere med andre i det, der normalt kaldes den "virkelige verden" – virkelig for os i hvert fald. Når det sker, mister han sin evne til at påvirke sine fysiske brødre og ender ofte med at blive betragtet som en drømmer eller en skør kugle. Således ender han med ikke at være til megen nytte for Lysets Broderskab, for de har brug for disciple, som er pålidelige kontakter i denne verden.

Hvorfor er balance så vigtig for disciplen, og hvorfor vil en afbalanceret natur ofte skabe konflikter?

Næsten alle mennesker – med undtagelse af højt udviklede disciple og indviede – svinger frem og tilbage ligesom et pendul, og de får kun et kort øjeblik på midtpunktet, når de svinger hen over det.

Det er næsten alle menneskers natur, at de ønsker at vælge side: venstre eller højre, sort eller hvidt, genfødt kristen eller new ager osv.

Hvorfor det?

Svar: Fordi de ikke behøver at tænke. Når man vælger en eller anden side, findes der altid et antal svar, som kendetegner den side, og når man således vælger den ene eller anden yderlighed, så behøver man ikke selv tage beslutninger eller at tænke, fordi alting allerede er blevet formuleret.

Da flertallet har tendens til at vælge en side, hvor svarene er givet, bliver størstedelen af befolkningen ekstremister, men da der findes så mange på begge sider, virker det ekstreme normalt. Der, hvor det ekstreme virker normalt, ser den, som har balance, ud som en ekstremist.

Her er et eksempel.

Mange mennesker inden for alle religionerne tror på, at det udelukkende er denne ene planet, som understøtter liv. Denne overbevisning fastholder de, selv om den kun er en enkelt lille kugle i et univers med milliarder af galakser og milliarder af stjernesystemer. Alle lysene på himlen er bare til, for at vi kan kigge på dem og nyde dem.

Når man tænker nærmere over det, er det virkelig et ekstremt synspunkt, som ikke er understøttet af hverken logik eller en afbalanceret tankegang.

Mange religioner tror på, at en enkel erklæring om, at man tror, vil gøre dem begunstige i Guds øjne, og at Han derfor vil forberede et lykkeligt sted til dem i al evighed, mens andre gode og kærlige mennesker, som ikke afgiver samme erklæring, skal lide under forfærdelig tortur i al evighed.

Virker denne ide afbalanceret eller ekstrem, når man tænker over den?

Mange religiøse mennesker tror, at jorden og universet kun er 6 – 10.000 år gamle, selv om der findes utallige beviser på, at det ikke er sandt – fx har vi opdaget galakser, hvis lys har taget 12 milliarder år om at nå os.

Metafysiske studerende og new age tilhængere griner af dette religiøse, ekstreme synspunkt, men hvad med dem selv? Er de mon også påvirkede? Lad os kigge på det.

Mange tror på, at de allerede er fysisk udødelige eller i hvert fald tæt på at være det. Hvorfor? Udelukkende fordi de tror det, eller de tror, at et eller andet rumvæsen vil komme og gøre dem udødelige. Spørgsmålet er, hvorfor skulle et rumvæsen vælge netop dem frem for nogle bønder i Grangeville, Idaho? Og hvorfor skulle ren og skær tro gøre netop dem udødelige og ikke de genfødte kristne fx?

Der findes afgjort ekstremer på begge sider af vores trossystemer.

Mange tror fx på hver eneste kanaliserede besked, de hører – også selv om disse modsiger hinanden. Jeg har fx mødt New Age mennesker, som tror på kanaliseret materiale, der fortæller, at der findes reinkarnation, men også tror på andre materialer, som siger, at dette ikke er sandt.

Er det ekstremt at tro på, at to modsatte ideer begge er korrekte? I sandhed ja – med mindre der findes en god forklaring, der fortæller os om en eller anden misforståelse.

Mange tror på, at de er sluppet ud af dualitetens verden og lever uden for polariteterne i lykke og enhed. Men når man tænker over det, så er både vores krop og jorden omkring os skabt gennem dualitet. Dualiteten mellem den positive kerne, som de negative elektroner bevæger sig rundt om, i atomerne skaber alle de materielle former. Hvis vi virkelig undslap dualitet, så ville vores legemer, denne jord og hele universet forsvinde, som også "Et Kursus i Mirakler" lærer os. Hvis vi kan se verden omkring os, så befinder vi os stadig i dualiteten.

Er det ikke ekstremt at tro, at vi ikke er påvirkede af dualitet? Jo, det er det. Hvis I ikke tror på mig, så prøv at stikke hånden i kogende vand og se, om dualiteten påvirker jer. Spørg jer selv, hvorfor I bor i et hus eller en lejlighed, som beskytter jer mod dualiteterne vind, regn og kulde.

Vi kan således se, at der findes ekstremer synspunkter på begge sider. Og hvad sker der, når en afbalanceret person, som kan se begge sider, drager en uafhængig, logisk konklusion og fortæller dem sin mening?

Hvis han fortæller de religiøse mennesker, at de ikke er mere frelst end ethvert andet anstændigt menneske, så bliver de ofte vrede – ikke på grund af et angreb fra et ekstremt synspunkt, men på grund af et afbalanceret synspunkt.

Hvad sker der, når et afbalanceret menneske fortæller en New Ager, at han ikke er undsluppet polariteterne, eller at han ikke er i gang med sit sidste liv, eller at han endnu ikke er fysisk udødelig? Også her vil ekstremisten blive vred over det afbalancerede synspunkt.

Vi kan således se, at balance i discipelen ofte fører ham ind på vejen med den største modstand, og det er nødvendigt for discipelen med meget disciplin og vedholdenhed at pløje sig igennem mærkværdige undervisninger og lærere, før det lykkes ham at se den smalle sti, hvor den virkelige sandhed ligger.